

Kostel sv. Michaela Archanděla na Šířavě

U tohoto kostela nevíme, kdy přesně vznikl. Prý to byl původně malý kostelík na začátku vesnice, jejíž náves byla pokračováním přerovského tržiště, tzv. Široké ulice. Vedle něho stávala dřevěná zvonice, na níž visel zvon, ulitý roku 1496 ad honorem Sancti Michaelis. Zasvěcení zvonu je jediným dokumentem před rokem 1556, kdy byl podle zápisů Jednoty Bratrské pohřben bratr Matěj Berounský u sv. Michala pod kobku...

Sv. Michael Archanděl je také ochráncem duší zemřelých. Byly mu proto zasvěcovány hřbitovní kostely a není se tedy co divit, že kolem tohoto kostela se za hradbami města rozkládal městský hřbitov, až do roku 1695 v Přerově největší. Hřbitov u sv. Jiří byl zlikvidován při pernštejnské výstavbě Horního města, hřbitov u farního kostela byl maličký a omezený okolní zástavbou, hřbitov u Bečvy nevyhovoval, protože pod tenkou vrstvou hlíny a šterku byla souvislá skála, znemožňující kopání hrobů. Proto byli přerovští bez rozdílu vyznání pochováni všichni u šířavského kostela. Jen židé měli svůj vlastní hřbitůvek.

O stáří kostela svědčí fakt, že okolní vesnice Újezdec, Kozlovice, Želátovice, Moštěnice a polovina Bochoře byly původně přifařené k němu, a až do minulého století odváděli jejich obyvatelé církevní desátek v obilí spolu se šířavskými.

Kostel byl několikrát přestavován. Roku 1642 a 1643 jej vydrancovali Švédové, ale nezničili jej. Až do roku 1647 v něm pro přerovské sloužili mše luterští duchovní z Valašska. Důkladně byl kostel obnoven až před rokem 1682, kdy byl rovný dřevěný strop nahrazen klenbou. Podle popisu tehdejšího faráře a děkana Anastasia Kolnovského měl tehdy dva oltáře, šest úzkých vysokých oken, malou klenutou sakristii a na dřevěné věži dva zvony.

Roku 1708 odkázal přerovský farář Jan Pěstínek 3000 zlatých rýnských na jeho přestavbu a rozšíření. K té došlo pod vedením děkana Jiřího Doležela v letech 1718 – 22. Kostel byl tehdy postaven na dnešním půdorysu v podobě kříže s malou příčnou lodí. Jenže stavba byla příliš těžká, zdivo začalo pracovat a v klenbách se objevily praskliny. Proto bylo nutno roku 1791 kostel opět přestavět, stěny opatřit opěrnými pilíři, postavit novou věž a popraskané klenby v presbytáři a lodi nahradit rovnými stropy. Tehdy už byl kostel používán výlučně k pohřbům, neměl ani sakristii, jen malou umrlčí kapli (v té byl roku 1866 pochován přerovský farář a děkan Msgre František Navrátil).

Pravidelné bohoslužby byly v šířavském kostele slouženy až od doby, kdy byl v jeho těsné blízkosti postaven klášter Školských sester a tento kostel se stal klášterním a školním, konsekrovaným o svátku sv. Michaela Archanděla v roce 1861 světicím biskupem Rudolfem von Thysebaert. Sem chodili na školní mše svaté studenti přerovského gymnasia a později také vojáci přerovské posádky. Denně tu byly přítomny mším ctihodné sestry se svými žačkami. Pohromou byl požár Šířavy a východní části Přerova 17. srpna 1868, kdy kostel vyhořel a jeho mobiliář byl zničen, věž s hodinami a zvony se zřítily.

Na šířavském hřbitově se přestalo pochovávat v roce 1832. Dalším přerovským městským hřbitov byl v zahradě bývalého Králíčkova statku, kterou koupil a hřbitov posvětil v roce 1695 přerovský farář a děkan Jan Anastasius Tichý. Na něm se pochovávalo až do roku 1877, kdy byl 1. listopadu posvěcen dnešní městský hřbitov za Šířavou.

Kostel Sv. Michaela na Šířavě, obnoven po požáru 1868